

Nr 43.

Utlåtande med anledning av väckt motion angående bevakningsfartyg för laxfiskeområdena i södra Östersjön.

I en inom riksdagens andra kammare väckt, till jordbruksutskottet hänvisad motion, nr 159, av herrar Nilsson i Bästekille och Nilsson i Svalöv har yrkats, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om en skyndsamt utredning angående möjligheterna att utrusta ett bevakningsfartyg för laxfiskeområdena i södra Östersjön.

Beträffande de skäl, som åberopats till stöd för yrkandet, får utskottet hänvisa till motionen.

Över motionen har utskottet inhämtat yttranden från fiskeristyrelsen med statens fiskeriförsök och Sveriges fiskares riksförbund.

Fiskeristyrelsen med statens fiskeriförsök har i sitt den 26 februari 1954 dagtecknade yttrande anfört i huvudsak följande.

Med anledning av motioner i ämnet har förevarande fråga behandlats såväl vid 1952 som 1953 års riksdagar. I yttrande den 27 februari 1953 över de likalydande motionerna I: 343 och II: 181 vid 1953 års riksdag om anordnande av övervaknings- och patrulleringstjänst med minsvepare till de svenska fiskarnas hjälp i södra Östersjön erinrade styrelsen om att Svenska sällskapet för räddning av skeppsbrutna enligt beslut av 1952 års riksdag tilldelats två miljoner kronor av krigsförsäkringsnämndens överskott. Sällskapet hade hos Kungl. Maj:t anhållit, att större delen av detta belopp måtte få användas för byggande av tre större snabbgående undsättningsbåtar med sådan sjövärdighet att de kunde utöva patrulltjänst ute på öppna havet. Enligt uppgift hade sällskapet för avsikt att vid bifall till nämnda ansökning stationera en av dessa båtar i mellersta Östersjön och en i södra Östersjön och skulle, enligt vad sällskapet under hand uppgivit, dessa båtar även få till uppgift att bistå fiskarna till sjöss.

Styrelsen hade i utlåtande den 31 januari 1953 förordat bifall till sällskapets ansökning. Samtliga större fiskarorganisationer vid kusten, som hörts i frågan, hade även förordat anskaffande av dessa undsättningsbåtar.

Dessa båtar skulle enligt styrelsen måhända bättre än minsvepare vara lämpade för den verksamhet varom här var fråga. Förverkligandet av Sjöräddningssällskapets planer kunde alltså sägas inverka på ställningstagandet till vad i förevarande motioner föreslagits.

Detta var enligt styrelsens mening ett ytterligare skäl att i denna fråga för det dåvarande iakttaga en avvaktande hållning.

Kungl. Maj:t har sedermera i så måtto bifallit Sjöräddningssällskapets ansökning, att medel nu ställts till förfogande för byggande av den första av de tre föreslagna undsättningsbåtarna. Denna blir färdigställd inom kort. Avsikten är att stationera den i mellersta Östersjön. Det är att förvänta att

sällskapet beredes möjlighet att i år beställa även en andra sådan båt avsedd för södra Östersjön. Sällskapet hoppas, att den skall vara färdig under loppet av nästa år.

Det finns alltså mycket goda utsikter att ifrågavarande bevakningsfråga skulle kunna lösas utan sådan utredning, som i förevarande motion föreslås.

Sveriges fiskares riksförbund har berört den i motionen väckta frågan i yttrande, dagtecknat den 13 mars 1954, för vilket närmare redogjorts i utskottets utlåtande nr 42.

Utskottet. Frågan om utrustande av bevakningsfartyg för laxfiskeområdena i södra Östersjön har redan varit föremål för behandling vid 1952 och 1953 års riksdagar. I sitt av 1952 års riksdag godkända utlåtande nr 25 ansåg utskottet detta förslag vara värt beaktande men fann å andra sidan övervägande skäl tala för att man från svensk sida tills vidare skulle intaga en avvaktande hållning i denna fråga. Vid behandlingen av motsvarande förslag vid 1953 års riksdag anförde utskottet i sitt utlåtande nr 39, att utskottet ansåg önskvärt, att staten visade sin uppskattning av de svenska yrkesfiskarnas insatser i södra Östersjön genom att taga vara på deras intressen och på lämpligt sätt ge dem sitt stöd. Såsom fiskeristyrelsen framhållit hade emellertid efter den tidpunkt, då 1952 års riksdag behandlade förevarande fråga, icke något inträffat, som aktualiserade en åtgärd av det slag, som påkallades i de då föreliggande motionerna. På grund härav ansåg sig utskottet icke böra frångå den ståndpunkt, som 1952 års riksdag intagit i denna fråga. Härvid hade utskottet även beaktat vad i ärendet upplysts om planerade undsättningsbåtar i Östersjön. Riksdagen beslöt i enlighet med sistnämnda utlåtande.

Med anledning av den nu föreliggande motionen II: 159 vill utskottet ånyo understryka de synpunkter, som utskottet tidigare anfört i ärendet. Utskottet får vidare erinra om att en av de planerade undsättningsbåtarna, som enligt fiskeristyrelsens förmenande skulle vara lämplig för den i motionen åsyftade verksamheten, nu färdigställts och stationerats vid Huvudskär i Stockholms skärgård. Enligt fiskeristyrelsen kan det förväntas att ytterligare en sådan båt, avsedd för södra Östersjön, kommer att byggas under nästa år. Slutligen vill utskottet fästa uppmärksamheten på att utskottet i sitt utlåtande 1954: 42 tillstyrkt, att ett nytt statligt undersökningsfartyg för fisket skall komma till utförande. Utskottet har därvid framhållit, bland annat, att ifrågavarande fartyg även lämpligen bör kunna användas som stödfartyg åt laxfiskarna i Östersjön. Med hänsyn härtill torde någon åtgärd i det uti motionen angivna hänseendet icke för närvarande vara påkallad.

Under åberopande av vad sålunda anförts hemställer utskottet,
att motionen II: 159 icke må föranleda någon riksdagens
åtgärd.

Stockholm den 16 november 1954.

På jordbruksutskottets vägnar:

L. TJÄLLGREN.

Närvarande: se under utlåtandet nr 42.